

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně

akademický rok 2009/2010

Posudek oponenta bakalářské práce

Jméno a příjmení studenta: Aneta Jochimová

Název práce: Duende aneb Tajný les

Posudek:

„Duende znamená sílu a nikoli tvorbu, projevuje se zápasem a nikoli myšlenkou.“

Il y aurait d'un premier point de vue Aneta, son (?) corps, les yeux et la forêt : l'invention dans la vie, sans œuvre séparée mais non pas sans ouvrage, non pas sans travail pour s'en sortir sans sortir.

Aneta avec son corps sans passé et sans avenir, le corps attribué à Aneta mais qu'elle ne possède pas encore, corps traversé souvent de la présence fulgurante d'un organe, comme une nuit où apparaîtrait par intermittence des objets phosphorescents (soudain un foie, soudain les reins, soudain un muscle) et corps soumis à des programmes : en prendre possession, en isoler de façon durable et délibérée un élément, le rendre totalement pur (sans organe ?) en quelques jours...

Les yeux et Aneta, bien différents du corps, soit fermés sur la nuit du corps et bouchés pour permettre au corps d'échapper au regard, soit ouverts sur le vertige d'être regardé, se regardant d'innombrables points de vue.

La forêt au dessus d'Aneta, comme une représentation sans rien à représenter, un théâtre sans acteurs et sans spectateurs, où il n'y a que soi sortant toujours au présent de la brume où se fondent présent et avenir (seule mémoire photographique).

Z prvního úhlu pohledu by bylo Aneta, její (?) tělo, oči a les : tvořivost v životě bez odděleného díla, ale ne bez práce, aby se mohla z toho dostat ven, aniž by odešla.

Aneta s jejím tělem bez minulosti a bez budoucnosti, tělo přiznané Anetě, ale tělo, které ona ještě nevlastní, kde se objeví často a najednou jeden nablýskaný orgán, jakoby noc, kde by se objevily naráz fosforeskující objekty (najednou játro, najednou ledviny) a tělo řízené programy : přivlastnit si to, izolovat trvale a svobodně jednoho z jeho prvků, absolutně ho vyčistit (bez orgánů?) na pár dní...

Oči a Aneta, oddělené od těla, buď zavřené nad nocí těla a zacpané, aby se tělo mohlo vyhnout pohledu, buď otevřené se závratí vůči pohledům z venku – i vlastní pohled je vnější- bezpočetné a oddělené.

Les nad Anetou, jako přestavením bez touhy cokoli představovat, divadlo bez herců a bez diváků, kde žije jen Já, které se zjeví stále v přítomnosti (fotografická paměť) z jakési mlhy, v které se ztratí minulost a budoucnost.

Vidím projekt „DUENDE aneb Tajný Les“ jako snahou o anti-psychoanalýzu, snaha vytvořit vlastní životní kosmos mimo psychoanalyticky interpretaci.

1

„Tedy Já/Akce jsem daná a pojmenovaná, proto se musím Já/Akci změnit, aby/ch mohla dovolit si nemít hranic.“

Et d'un autre point de vue Aneta Jochimova, étudiante d'art, repérée et soupçonnée, personne se sentant enfermée par le désir de l'autre.

Et Jochimova d'inventer des dispositifs, des stratégies pour faire barrière au désir de l'autre et aussi le tromper : je te fais croire que je te donne la possession que tu veux, l'enfermement que tu veux, mais c'est moi qui l'ai créé et produit, cet enfermement est mon œuvre, et dans le temps que tu comprends et m'enferme véritablement, j'ai encore le loisir de bouger un peu, de changer de position mais sans faire aucun signe.

Dispositifs accompagné de tout l'arsenal de la terminologie contemporaine de l'art : anti-représentation, non séparation de l'œuvre et de l'existence, mutation des corps. Terminologie assez mal empruntée, assez mal volée, qui heureusement sent plus la trahison que la tricherie.

A z jiného pohledu Aneta Jochimová, studentka umění, označená a podezřelá, a hlavně osoba, která se cítí uvězněna v touze druhých.

A tedy už zkrakuje anti-analyza, Jochimová vymýšlí zařízení a strategie, aby se ubránila touze druhého a aby ho zmátla: « jestli mě toužíš uzavřít a vlastnit, tak ti dám vlastnictví, které chceš, ale připravím a vytvořím ho dopředu, a až v té době, kdy pochopíš a mě opravdu zamkneš, budu mít ještě možnost se trochu hýbat, změnit polohu bez toho, abych dělala nějaké znamení. » Jde o neustále tuha pracovat s vacuum, obaly egalitu atd.

To zařízení, které doprovází výzbroj terminologie současného umění, ale příliš neúplně přivlastněná, špatně ukradená... Ale to všechno je cítit naštěstí víc zradou než podváděním, a díky bohu zrada je správně a osvobozuje.

« »

Et puis l'œuvre. Quand même ! Là où moi je fais mon travail un peu bourgeois, un peu bonhomme, de trouver mon plaisir ou mon désir non piégé, où j'oublie Aneta et Jochimova pour avoir retrouvé le nom presque commun de l'auteur, que j'oublie quand je contemple cela, cette série de photographies : ce corps

déformés, corps paysage érigé, « réel » comme dit Aneta... qu'est ce qu'elle veut dire ? Qu'elle a trouvé sa matière, son réel, l'adéquation de son propos et de son expression. Ah ! esthétique !

A dílo. Přesto! A tady dělám svou práce buržoazního milovníka umění a dobrého muže, že najdu setkání ne v pasti nebo v boj proti psychoanalýze a zapomínám na Anetu a na Jochimovou, protože zbude jen obecné jméno autora když si prohlížím tuto sérii fotografií: to tělo hladké a různotvárné, tělo-postavená krajina, přesto „real“, jak říká Aneta... Co chce říct? Že našla vlastní zkušenosti, propojení námětu a výrazu? Určitě ano. Bych usiloval aby Aneta se uvědomila jaká je jedinečnost a kvalitu tuto práci: podle mně v tuto sérii fotografií už pracuje se svými vlastní schopnosti a síly. Rad bych rozebíral s ní vyvoj tuto práce.

Návrh hodnocení: A

Vypracoval(a): Pierre Nadaud

Datum: 7. 05. 2010 ve 5:02 AM

Podpis:

Pierre Nadaud